



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 140/2021
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Милутиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Чачку, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 323/19 од 08.06.2020. године, у седници одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 323/19 од 08.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр 14/18 од 04.03.2019. године (која је исправљена решењима истог суда од 27.07.2020. године и од 06.08.2020. године), ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев па обавезана је тужена да на терет буџетских средстава Републике Србије у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Основног суда у Чачку да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року пред Основним судом у Чачку у предмету И 8053/10 исплати и то: 146.063,00 динара на име главног дуга, односно неисплаћене разлике у заради за период од 01.01.1996. године до 31.12.2003. године са законском затезном каматом почев од 31.12.2003. године, 9.420,00 динара на име таксе на поравнање пред Општинским судом у Чачку Р 369/05 од 19.03.2007. године, као и 12.421,00 динара на име трошкова извршног поступка по решењу о извршењу Општинског суда у Чачку И 1333/08 од 09.10.2008. године. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 45.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 323/19 од 08.06.2020. године, ставом првим одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог који се односи на висину накнаде имовинске штете досуђене тужиоцу, изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Чачку у предмету И 8053/10. Ставом другим изреке делимично је усвојена жалба тужене и преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке који се односи на законску затезну камату и у ставу другом изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на износ накнаде имовинске штете досуђене ставом првим изреке првостепене пресуде од

146.063,00 динара плати законску затезну камату почев од 09.01.2018. године па до исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Основног суда у Чачку, од којих се изузимају расходи за запослене и текуће одржавање објеката и опреме и одбијен је захтев тужиоца за законску затезну камату на 146.063,00 динара почев од 31.12.2003. године до 08.01.2018. године и тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужене.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 09.01.2018. године ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 167.904,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић